

A Fráter név hallatán legtöbbszörünknek Fráter György jut az eszébe. Meséljen egy kicsit a Fráter családról!

A Fráter család régi, erdélyi dinasztia, amelynek számos tagja fontos tisztséget töltött be a magyar történelem során. Két legismertebb tagja talán, az Ön által is említett Fráter György nagyváradi püspök, bíbornok, illetve Fráter Erzsébet, Madách Imre felesége. De volt a családnak egy ugyancsak György nevű tagja, aki a mohácsi csatában esett el, egy Jakab nevű felmenőm pedig Nándorfehérvár 1521-es esete során, a Neboize nevű bátyja védelmében áldozta életét. És, hogy még egyet említsék: Fráter Lóránd, a nótás kapitány, a *Krasznahorka büszke vára című dal* szerzőjeként vált közismertté a XX. század elején. Szűkebb értelemben a történelmi Bihar vármegyéből származunk, ahol felmenőim számos főszolgabírói, alispáni vagy éppen főjegyzői tisztséget töltöttek be az évszázadok során. Mindez számomra azt jelenti, hogy a közügyek szolgálata és a nemzet ügyeinek képviselése nálunk, hogy úgy mondjam családi hagyomány, amely feladathoz én magam is megpróbálok feltenni.

Mondana néhány dolgot magáról, a végzettségéről és a korábbi munkahelyéről?

Én már a mai Magyarország területén születtem. Vidékieként nőtem fel, az egyetemet azonban Budapesten végeztem. A *Károli Gáspár Református Egyetem kiváló szakmai műhely* volt, ahol a miniket tanító professzorok nemcsak tudással, hanem olyan értékrenddel is felruháztak bennünket, amely ebben az értékviszályokkal küzdő világban irányítónak is szolgálhat számunkra. Történelem-magyar szakon tanultam, és néhány év egyetemi oktatás és kutatói gyakorlat után a közigazgatásban helyezkedtem el. Az elmúlt öt évben a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnökhelyetteseként dolgoztam, amely a Miniszterelnökség háttérintézményeként a kárpát-medencei magyar megmaradás szolgálatában fejtegette ki a tevékenységét.

Egyedül vagy családdal együtt érkezett hozzánk?

A feleségemmel és négy gyermekemmel érkeztem és február elején foglaltam el az állomáshelyemet. *Mi egy olyan értékrendet képviselünk, amelyben a családnak és a gyermeknek meghatározó szerepe van.* A jó és hatékony munkához pedig mindezen túl fontos a jó és kiegyensúlyozott családi háttér. Feleségem, Nóra jogász, a Független Rendészeti Pánsztestület tagja, alapjogvédelemmel foglalkozik. Gyermekeim, akikre nagyon büszke vagyok, egyelőre most ismerkednek az itteni környezettel.

Bagin Livia:

Beszélgetés Fráter Olivérrel

Török László, Nagyszalonta polgármestere átadja a város elismerését

Lili (14) és Olivér (7) már iskolába járnak, Lola (3) szeptembertől óvodába készül. Farkas pedig, aki fél éves egyelőre élvezi az otthonlét örömeit. A nagyobbik fiam egyébként a fociban jeleskedik, amelyhez különös tehetsége van. Lili pedig nemrég korosztályos legjobb U14-es vízilabda játékos lett Ausztráliában.

Miért éppen Ausztrália? Amny nagyon szép hely van még a világban.

Feleségemmel együtt mindketten olyan családban nőttünk fel, amelynek tagjai között többen itt Ausztráliában keresték a boldogulásukat. Gyerekkorunk mesébeli országa volt ez a hely, amelyet a távoli nagyménik által küldött és egyéb rokonoktól kapott képeslapokon keresztül csodálhattunk meg. Később aztán abba a szerencsés helyzetbe kerültünk, hogy 2000-ben, a Sydney-i olimpia évében itt lehettünk nászútunk, hogy fantasztikus élményt jelentett számunkra. Most pedig 18 év elteltét követően, abban a kivételes helyzetben vagyunk, hogy kollégáimmal együtt részese lehetek a Sydney-i Konzuli Iroda újbóli megnyitásának. A jelenlegi kormány által beváltott ígéret hosszú adósságot törleszt. Hálás feladat ennek részese lenni.

Hogyan és főleg miért lesz valaki konzul?

Ennek a kérdésnek a megválaszolását talán egy kicsit távolabbról kellene kezdenem, de mindjárt érthető lesz, hogy miért is tettem ezt. A XX. század a magyar nemzetet történelmi szállástereitől együtt a Kárpát-medence, Európa és a világ számos államába kényszerítette és szórta szét. Az előrelépések alapján néhány évtizeden belül Magyarország lélekszáma további félmillióval fog csökkenni, a külhoni magyarság soraiban pedig — az asszimiláció és a Kárpát-medencéből való kivándorlás miatt — több száz ezer

kell, hogy váljon. A konzuli szolgáltatásokon túlmenően tehát az itt élő több tízezres magyarság számára is biztosítani kell a nemzeti megmaradás feltételrendszerét. Szükség van magyar nyelvű médiára és egyházra. Biztosítani kell az anyanyelvi oktatás és kulturális hozzáférés lehetőségeit. Nem utolsósorban pedig az itt élő honfitársaink keresztül (is) erősíteniük kell az Ausztrália és Magyarország közötti gazdasági együttműködést. Ezek a területeken és a Konzuli Iroda lehetőségein keresztül rendkívüli kihívásnak tekintetem az itteni működésünket, amelynek a magam részéről a jövőben igyekszem majd mindenben megfelelni.

E rövid idő alatt milyen itteni tapasztalatokat szerzett? Vannak-e már az előbbiekkal kapcsolatos konkrét tervek?

A munkámat a helyi szervezetekkel való megismerkedéssel kezdtem. Ellátogattam a különböző magyar szervezetekhez és találkoztam azok vezetőivel. Programjaikon és rendezvényeiken rendszeresen részt veszek. Igyekeztem megismerni a helyzetüket, lehetőségeiket és aktuális problémáikat. Azt látom, hogy az évtizedek óta biztos alapokon és megfelelő struktúrában működő hagyományos magyar szervezetek és intézmények komoly nemzetpolitikai értéket képviselnek. Ápolják nemzeti hagyományainkat és gondozzák a rájuk bízott magyar közösséget. Köszönet és dicséret illeti őket!

A legfőbb kihívásnak az utóbbi évtizedekben, vagy elmúlt néhány évben érkezett magyarokkal történő kapcsolat felvételét látom. Nehezen megfogható virtuális közösséget alkotnak ők. Felülük szeretnék utat találni, amelyre talán a legkézenfekvőbb lehetőség a gyermekeken keresztül mutatkozik. Olyan programokon, szervezeteken és intézményeken keresztül érdemes keresni a velük való találkozást, amelyek a közösségépítésen keresztül valós társadalmi vagy szociális igényt elégítenek ki. Lett lényen az akár egy óvoda létrehozatala, hogy csak egy példát mondjak. A helyzet teljes megismerése és a valós igények felmérése révén igyekszünk majd a legjobb megoldásokat megtalálni ennek érdekében.

Milyen területeken és ügyekben tud majd a leginkább együttműködni az itt lévő magyar szervezetekkel?

Az együttműködési felületek száma

végtelen. Bármely olyan területen, amelynek a magyar közigazgatáshoz bármilyen köze van lehet, sőt kell is együttműködni. A kultúra, a művészet, az oktatás, az egyházi élet vagy a sport mind-mind olyan terület, ahol a magyar-magyar együttműködésnek létjogosultsága van. A gazdasági területen pedig rendkívül értékes erőforrásunk az ausztrál és magyar gazdasági viszonyokat is egyaránt ismerő itteni réteg, amely szereplője vagy katalizátora tud lenni a gazdasági kapcsolatok erősítésének. Pályázatok, ösztöndíj lehetőségek, társadalmi vagy szociális kezdeményezések támogatása és előmozdítása mind-mind a feladatunk kell, hogy legyen. Mindebben jómagam, az itt betöltött tisztségemen túl, a nemzetpolitika terén szerzett tapasztalataimat és kapcsolatrendszeremet igyekszem majd hatékonyan kamatoztatni.

Végül egy személyes kérdés: mi az, ami Önnek a legjobban hiányzik otthonról, illetve pótolja-e mindezt Ausztráliában?

A legfontosabb, ami hiányozhatna az a családom, amely azonban itt van velem. Mindezen túl nagyon sok minden hiányzik, amely nem pótolható, csak új dolgokkal helyettesíthető. Úgy látszik egyébként, hogy mi egy kicsit mélyebbre eresztettük a gyökereinket a Kárpát-medencében, ezért egyelőre a hiányzó otthoni dolgokról egy hosszabb listát tudnék írni. Hogy mindjárt az elején kezdjem, természetesen hiányoznak a szüleink. Ezt talán magyaráznom sem kell. Aztán az igazi otthonunk Csepel, a Kis-Duna part, de leginkább az ottani barátaink. Ez pótolhatatlan. Nekem nagyon hiányzik a vízilabda csapatom, amelyben az elmúlt 20 évben játszottam. De hiányzik a recsenyéri pityókás kenyér illata és az oroszhegyi szilvapálinka íze is. Hiányzik rácsodálkozni az Istenszékéről a Kelemen-havasok látványára, vagy átmenni a Libanon és elmerülni a Gyergyó-medence szépségeiben... vagy éppen betoppanni Mihály János barátomhoz Lőveteré, és megkérdezni tőle: hogy vagy komám?

Mindezek helyett itt van nekünk Ausztrália lenyűgöző természeti gazdagsága. Az óceán, amelynek szépségére minden nap rá tudunk csodálkozni. A kultúra, a sport és a művészet nyújtotta lehetőségek és a csak itt megtalálható természeti környezet. Mindez fantasztikus. És itt van egy nagyon is szerethető magyar közösség, amely anyaországként tekint Magyarországra. Ezt a kettejük közötti szoros köteléket kell nekünk tovább erősítenünk. Ezt tekintem én a magam küldetésének.

Németh Szilárd honvédelmi államtitkár és Fazekas Sándor volt földművelésügyi miniszter társaságában